

Voor goede, uitdagende speelnatuur is een cultuuromslag nodig

„ Speelnatuur. Het blijft een raar fenomeen. De 'gewone' natuur waarin kinderen spelen, hoeft niet aan allerlei regels te voldoen. Daarin kan alles. Maar zodra je het benoemt, zodra het bedoeld is om in te spelen, moet het aan allerlei regels en eisen voldoen. Dat is toch krom? Ik ken een speelbos in Noord-Holland waar allerlei regels en verboden gelden. Achter het hek gaat het bos echter gewoon door, en hoeft het blijkbaar niet aan de veiligheidsrichtlijnen te voldoen?

Het keuren van speelnatuur is lastig en onder beheerders – veelal gemeenten – heerst veel angst. Er heerst angst voor schadeclaims, indien kinderen zich bezeren in de speelnatuur. Vaak staan de ouders ook niet te trappelen voor een stukje speelgroen. Dat wordt als gevaarlijk en vies gezien. Het aanleggen

van speelnatuur botst met de huidige cultuur van het vermijden van risico's en het streven naar veiligheid. Uit onderzoek blijkt echter dat wanneer je een speelplaats aanlegt die is voorzien van alle toeters en bellen om zo veel mogelijk ongelukken uit te sluiten, kinderen zich juist veel risicovoller gedragen.

Een speeltoestel van Robinia-hout is geen speelnatuur

Voor speelnatuur is een cultuuromslag nodig. We moeten buiten de bestaande kaders denken, anders krijgen we veel net-niet-groene speelplekken. Dan kiezen beheerders uit angst en onwetendheid toch weer voor speeltoestellen. Fabrikanten spelen daar handig op in: zij bieden de mooiste toestellen van Robinia-hout aan. Die hebben dan wel een natuur-

lijke uitstraling, maar speelnatuur is het niet. In speelgroen draait het allemaal om de vormbaarheid, het zelf ervaren van harde en zachte materialen en zelf je spel verzinnen, dat is de meerwaarde van speelnatuur. Terwijl een toestel een kind exact vertelt hoe hij het moet gebruiken.

Wat dat betreft zouden de regels voor speelnatuur wel wat losser kunnen. Neem slootwater: wanneer dat in speelnatuur voorkomt, moet er een bordje bij dat het geen zwem- en drinkwater is. Waarom? Laat kinderen zelf maar ervaren dat wanneer ze dat water drinken, ze ervan gaan overgeven. En kies niet voor een neplandschap waarin voor de 'slootjes' leiding- of regenwater wordt gebruikt. Het ontdekken van risico's hoort nu eenmaal bij opgroeien.

Freek Liebrand
adviseur bij Inicio in Rotterdam,
een adviesbureau gespecialiseerd
in stedelijke vernieuwing.

„ Praat mee over deze
uitgesproken mening via
www.tuinenlandschap.nl

